

Lovtidende A

2017

Udgivet den 7. marts 2017

26. februar 2017.

Nr. 223.

Bekendtgørelse af varemærkeloven¹⁾

Herved bekendtgøres varemærkeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 192 af 1. marts 2016, med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 1548 af 13. december 2016.²⁾

De ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 309 af 28. marts 2015 om ændring af varemærkeloven, designloven, patentloven og lov om brugsmodeller (Styrket indsats mod piratkopiering ved etablering af en håndhævelsesenhed m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringerne efterfølgende er ophævet, jf. § 6, nr. 1, i lov nr. 1548 af 13. december 2016.

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

§ 1. Personer og virksomheder kan efter bestemmelserne i denne lov erhverve eneret til varemærker (varemærkeret). Ved varemærker forstås særlige kendetegn for varer eller tjenesteydelser, som benyttes eller agtes benyttet i en erhvervsvirksomhed.

Varemærkers form

§ 2. Et varemærke kan bestå af alle arter tegn, der er egnet til at adskille en virksomheds varer eller tjenesteydelser fra andre virksomheders, og som kan gengives grafisk, navnlig

- 1) ord og ordforbindelser, herunder slogans, personnavne, firmanavne eller navne på faste ejendomme,
- 2) bogstaver og tal,
- 3) figurer og afbildninger, eller
- 4) varens form, udstyr eller emballage.

Stk. 2. Der kan ikke erhverves varemærkeret til tegn, som udelukkende består af enten en udformning, som følger af varens egen karakter, en udformning af varen, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat, eller en udformning, hvorved varen får en væsentlig værdi.

Stiftelse af varemærkeret

§ 3. Varemærkeret kan stiftes enten

- 1) ved registrering af et varemærke i overensstemmelse med reglerne i denne lov for de varer eller tjenesteydelser, som registreringen omfatter, eller
- 2) ved ibrugtagning af et varemærke her i landet for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er taget i brug, og for hvilke det vedvarende anvendes.

Stk. 2. Der kan ikke ved brug stiftes rettigheder til et varemærke, der efter sin beskaffenhed er udelukket fra registrering.

Stk. 3. Har mærket ikke fornødent særpræg ved ibrugtagningen, stiftes retten først, når og for så vidt der skabes særpræg gennem mærkets anvendelse.

Varemærkerettens indhold

§ 4. Indehaveren af en varemærkeret kan forbyde andre, der ikke har dennes samtykke, at gøre erhvervmæssig brug af tegn, hvis

- 1) tegnet er identisk med varemærket, og de varer eller tjenesteydelser, for hvilke tegnet er taget i brug, er af samme art som de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er beskyttet, eller
- 2) tegnet er identisk med eller ligner varemærket, og varerne eller tjenesteydelserne er af samme eller lignende art, såfremt der er risiko for forveksling, herunder at det antages, at der er en forbindelse med varemærket.

Stk. 2. Uanset begrænsningen i stk. 1 til varer eller tjenesteydelser af samme eller lignende art kan varemærkeindehaveren dog forbyde brugen også for varer eller tjenesteydelser af anden art, hvis varemærket er velkendt her i landet, og brugen ville medføre en utilbørlig udnyttelse af varemærkets særpræg eller renommé eller skade særpræget eller renomméet.

Stk. 3. Som erhvervmæssig brug skal navnlig anses

- 1) at anbringe tegnet på varerne eller på deres emballage,
- 2) at udbyde varerne til salg, at markedsføre dem eller oplagre dem med dette formål eller at tilbyde eller præstere tjenesteydelser under det pågældende tegn,

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EU-Tidende 2004, nr. L 195, s. 15).

- 3) at importere eller eksportere varerne under det pågældende tegn, eller
- 4) at anvende tegnet på forretningspapirer og i reklameøjemed.

Begrænsninger i indehaverens rettigheder

§ 5. Indehaveren af en varemærkeret kan ikke forbyde, at andre i overensstemmelse med god markedsføringskik gør erhvervsmæssig brug af

- 1) eget navn og egen adresse,
- 2) angivelser vedrørende varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved varen eller tjenesteydelsen, eller
- 3) varemærket, når dette er nødvendigt for at angive anvendelsen af en vare eller tjenesteydelse, navnlig som tilbehør eller reservedele.

Konsumtion

§ 6. Indehaveren af en varemærkeret kan ikke forbyde brugen af mærket for varer, som af indehaveren selv eller med dennes samtykke er markedsført inden for De Europæiske Fællesskaber under dette mærke.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis indehaveren har rimelig grund til at modsætte sig fortsat markedsføring af varerne, især i tilfælde, hvor disses tilstand er ændret eller forringet, efter at de er markedsført.

Kolliderende rettigheder

§ 7. Kræver to eller flere hver for sig varemærkeret til samme eller lignende kendetegn, har den først opståede ret fortrin, medmindre andet følger af de nedenfor anførte bestemmelser. En registreret ret anses for opstået på den dag, hvor ansøgningen indleveres, jf. § 12, eller på den dag, fra hvilken der begæres prioritet efter reglerne i §§18 eller 19.

§ 8. En yngre ret til et registreret varemærke kan bestå ved siden af en ældre ret til et dermed forveksleligt varemærke, hvis ansøgningen er indgivet i god tro, og indehaveren af den ældre ret har været bekendt med og tålt brugen her i landet af den yngre ret i 5 på hinanden følgende år.

§ 9. En yngre ret til et varemærke kan også bestå ved siden af en ældre ret til et dermed forveksleligt varemærke, hvis indehaveren af den ældre ret ikke inden rimelig tid har taget de nødvendige skridt for at hindre brugen af det yngre varemærke.

§ 10. I de i §§ 8 og 9 omhandlede tilfælde kan indehaveren af et yngre varemærke ikke forbyde brugen af et ældre varemærke, selv om indehaveren af det ældre varemærke ikke længere kan gøre sin ret gældende mod det yngre varemærke.

Stk. 2. I de i § 9 omhandlede tilfælde kan det, hvis det findes rimeligt, bestemmes, at et af varemærkerne eller begge kun må anvendes på en særlig måde, for eksempel i en vis udformning eller med tilføjelse af en stedsangivelse.

Gengivelse af et varemærke i ordbøger m.v.

§ 11. Ved udgivelse af leksika, håndbøger, lærebøger eller lignende skrifter af fagligt indhold skal forfatteren, udgiveren og forlæggeren på begæring af indehaveren af et registreret varemærke sørge for, at dette ikke gengives uden angivelse af, at det er et registreret varemærke.

Stk. 2. Den, der ikke opfylder sine forpligtelser efter stk. 1, skal bекoste en berigtigende bekendtgørelse på den måde, det findes rimeligt.

Kapitel 2

Registrering af varemærker

§ 12. Ansøgning om registrering af et varemærke indgives til Patent- og Varemærkestyrelsen. Ansøgningen skal indeholde en gengivelse af varemærket og oplysning om ansøgerens navn eller firma. I ansøgningen skal endvidere angives de varer eller tjenesteydelser, for hvilke mærket ønskes registreret.

Stk. 2. Ansøgningen skal være affattet i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat i medfør af § 48. Med ansøgningen skal følge det fastsatte gebyr.

Stk. 3. Patent- og Varemærkestyrelsen fører et varemærkereregister. Styrelsen offentliggør registreringer m.v.

Registreringshindringer

§ 13. Et varemærke skal for at kunne registreres være af den i § 2 angivne beskaffenhed, herunder have fornødent særpræg.

Stk. 2. Følgende varemærker er udelukket fra registrering:

- 1) Varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen, eller andre egenskaber ved disse.
- 2) Varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, som i daglig sprogbrug eller efter almindelig markedsføringskik udgør en sædvanlig betegnelse for varen eller tjenesteydelsen.

Stk. 3. Et varemærke kan uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2 registreres, hvis det inden ansøgningens indlevering som følge af den brug, der er gjort deraf, har fået fornødent særpræg.

§ 14. Udelukket fra registrering er endvidere:

- 1) Varemærker, som strider mod lov, den offentlige orden eller sædelighed.
- 2) Varemærker, som er egnet til at vildlede, f.eks. med hensyn til varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed eller geografiske oprindelse.
- 3) Varemærker, der ikke er godkendt af de kompetente myndigheder, og som skal afslås i medfør af artikel 6 c i Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret, samt mærker, der omfatter tegn, emblemer og våben, som har offentlig interesse, medmindre deres registrering er blevet tilladt af vedkommende myndighed.

- 4) Varemærker, der uhjemlet består af eller indeholder en bestanddel, der kan opfattes som et person- eller virksomhedsnavn, hvortil en anden har lovlig adkomst, eller som et portræt, og der ikke derved sigtes til for længst afdøde personer, eller som uhjemlet indeholder særegent navn på eller afbildning af en andens faste ejendom.
- 5) Varemærker, der uhjemlet består af eller indeholder en bestanddel, der kan opfattes som særegen titel på en andens beskyttede litterære eller kunstneriske værk, eller som krænker en andens ophavsret til sådant værk eller ret til fotografisk billede eller en andens industrielle rettigheder.

§ 15. Et varemærke er udelukket fra registrering, hvis

- 1) det er identisk med et ældre varemærke, og de varer eller tjenesteydelser, for hvilke mærket søges registreret, er af samme art som de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det ældre mærke er beskyttet, eller
- 2) der er risiko for forveksling, herunder at det antages, at der er en forbindelse med det ældre varemærke, fordi det yngre mærke er identisk med eller ligner det ældre varemærke, og varerne eller tjenesteydelserne er af samme eller lignende art.

Stk. 2. Ved ældre varemærker efter stk. 1 forstås

- 1) mærker af følgende kategorier, hvis ansøgningsdato ligger før varemærkets ansøgningsdato, eventuelt under hensyntagen til den fortrinsret, der gøres gældende til støtte for disse mærker:
 - a) EF-varemærker,
 - b) varemærker, der er registreret her i landet, eller
 - c) varemærker, som er genstand for en international registrering med virkning her i landet,
- 2) EF-varemærker, for hvilke der i overensstemmelse med forordningen om EF-varemærker påberåbes anciennitet i forhold til et af de i nr. 1, litra b, og c omhandlede mærker, også selv om der er givet afkald på det, eller det er bortfaldet,
- 3) ansøgninger af de under nr. 1 og 2 omhandlede mærker med forbehold af deres registrering, eller
- 4) varemærker, som på tidspunktet for ansøgningen, eventuelt tidspunktet for den fortrinsret, der gøres gældende til støtte for ansøgningen, er »vitterlig kendt« her i landet i den i artikel 6 b i Pariserkonventionen angivne betydning.

Stk. 3. Et varemærke er også udelukket fra registrering, hvis

- 1) det er identisk med eller ligner et ældre EF-varemærke, jf. stk. 2, og det søges registreret for varer eller tjenesteydelser af en anden art end dem, for hvilke det ældre EF-varemærke er registreret, når det ældre EF-varemærke er velkendt i Den Europæiske Union, og brugen af det yngre varemærke vil medføre en utilbørlig udnyttelse af det ældre EF-varemærkes særpræg eller renommé eller en sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé,
- 2) det er identisk med eller ligner et »vitterlig kendt« varemærke, jf. stk. 2, nr. 4, og det søges registreret for va-

rer eller tjenesteydelser af en anden art end dem, for hvilke det ældre varemærke er vitterlig kendt, når brugen af det yngre varemærke kan føre til, at det antages, at der er en forbindelse mellem mærkerne, og at brugen vil medføre en utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé, eller en sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé, eller

- 3) det er identisk med eller kun adskiller sig uvæsentligt fra et varemærke, som på tidspunktet for ansøgningen, eventuelt tidspunktet for den fortrinsret, der gøres gældende til støtte for ansøgningen, er taget i brug i udlandet og stadig anvendes dér for varer eller tjenesteydelser af samme eller lignende art som dem, det yngre mærke søges registreret for, og ansøgeren på ansøgningstidspunktet havde eller burde have haft kendskab til det udenlandske mærke.

Stk. 4. Et varemærke er ligeledes udelukket fra registrering, hvis

- 1) varemærket er identisk med eller ligner et ældre dansk varemærke efter stk. 2, og det søges registreret for varer eller tjenesteydelser af anden art end dem, for hvilke det ældre varemærke er registreret, når det ældre varemærke er velkendt her i landet, og brugen af det yngre varemærke ville medføre en utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé, eller sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé, eller
- 2) der ved brug her i landet er erhvervet ret til et identisk eller forveksleligt varemærke eller til et andet i erhvervsvirksomhed anvendt identisk eller forveksleligt tegn før tidspunktet for ansøgningen af det yngre varemærke eller eventuelt tidspunktet for den fortrinsret, der gøres gældende til støtte for ansøgningen af det yngre varemærke, hvis indehaveren af den ældre ret kan forbyde brugen af det yngre mærke.

Stk. 5. Et varemærke er ikke udelukket fra registrering efter reglerne i stk. 1-4, når indehaveren af det ældre varemærke eller andre ældre rettigheder giver sit samtykke til registrering af det yngre mærke.

Disclaimere

§ 16. En varemærkeret, der er opnået ved registrering, omfatter ikke sådanne dele af varemærket, som ikke særskilt kan registreres.

Stk. 2. Indeholder et varemærke sådanne bestanddele, og er der særlig anledning til at antage, at varemærkets registrering kan medføre tvivl med hensyn til varemærkerettens omfang, kan disse ved registreringen udtrykkeligt undtages fra beskyttelsen.

Stk. 3. Viser det sig senere, at dele af varemærket, som er blevet undtaget fra beskyttelsen, er blevet registrerbare, kan en ny registrering foretages af disse dele eller af selve varemærket uden den i stk. 2 angivne begrænsning.

Vareklasser

§ 17. Varemærker registreres i én eller flere vare- eller tjenesteydelsesklasser. Erhvervsministeren fastsætter bestemmelser om inddelingen i klasser.

Konventionsprioritet

§ 18. Hvis en ansøgning om registrering af et varemærke indleveres her i landet senest 6 måneder efter, at den første ansøgning om registrering af varemærket er indleveret i et land, som er tilsluttet Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret, eller som er medlem af Verdenshandelsorganisationen (WTO), vil ansøgningen på begæring få prioritet fra den første indleveringsdato. Prioriteten indebærer, at ansøgningen i forhold til senere indtrufne omstændigheder, såsom andres ansøgninger eller andres brug af mærket, skal anses som indleveret samtidig med ansøgningens indlevering i den fremmede stat.

Stk. 2. Stk. 1 finder, under forudsætning af gensidighed, tilsvarende anvendelse for varemærker, der første gang er ansøgt i et land, der ikke er tilsluttet Pariserkonventionen eller er medlem af Verdenshandelsorganisationen.

Udstillingsprioritet

§ 19. Hvis en ansøgning om registrering af et varemærke indleveres her i landet senest 6 måneder efter, at mærket for første gang er anvendt for varer udstillet på en officiel eller officielt anerkendt international udstilling, vil ansøgningen på begæring få prioritet fra denne dato. Prioriteten indebærer, at ansøgningen i forhold til senere indtrufne omstændigheder, såsom andres ansøgninger om eller andres benyttelse af mærket, skal anses som indleveret samtidig med dets anvendelse på udstillingen. Ved de nævnte udstillinger forstås sådanne, som er defineret i Konventionen angående internationale udstillinger af 22. november 1928 med senere revisioner.

Behandling af ansøgninger

§ 20. Er ansøgningen ikke i overensstemmelse med loven eller bestemmelser fastsat i medfør af loven, eller finder Patent- og Varemærkestyrelsen, at der i øvrigt er noget til hinder for at godkende ansøgningen, giver styrelsen ansøgeren meddelelse herom og fastsætter en frist for ansøgeren til at udtale sig.

Stk. 2. Ved fristens udløb tager styrelsen stilling til ansøgningen, medmindre ansøgeren får adgang til at udtale sig på ny.

Påstand om ret til et varemærke

§ 21. Påstår nogen at have ret til et ansøgt eller registreret varemærke, kan Patent- og Varemærkestyrelsen, hvis man finder spørgsmålet tvivlsomt, opfordre den pågældende til inden en nærmere angiven frist at anlægge retssag herom. Efterkommers opfordringen ikke, kan påstanden lades ude af betragtning. Underretning herom skal gives i opfordringen.

Stk. 2. Er der anlagt sag om retten til et varemærke, kan Patent- og Varemærkestyrelsens behandling af sagen stilles i bero, indtil retssagen er endeligt afgjort.

Registrering

§ 22. Når ansøgningen er godkendt, registreres varemærket, og registreringen offentliggøres.

Indsigelse

§ 23. Når registreringen er offentliggjort, er der adgang til at fremsætte indsigelse mod registreringens gyldighed. Indsigelsen, der skal være begrundet, skal fremsættes til Patent- og Varemærkestyrelsen inden 2 måneder fra offentliggørelsesdatoen. Med indsigelsen skal følge et gebyr.

Stk. 2. Er indsigelse fremsat, tager styrelsen registreringen op til fornyet behandling i overensstemmelse med § 20. Under behandlingen finder reglen i § 28, stk. 5, tillige anvendelse. Indehaveren af den registrerede ret skal underrettes om indsigelsen og have adgang til at udtale sig.

Stk. 3. Opretholdes registreringen, skal dette meddeles den, der har gjort indsigelse, og rettighedsindehaveren.

Stk. 4. Ophæves registreringen helt eller delvis, offentliggøres afgørelsen herom, når den er blevet endelig.

Mærkeændring

§ 24. Efter anmodning fra indehaveren kan der foretages uvæsentlige ændringer af et registreret varemærke, hvis helhedsindtrykket af varemærket ikke påvirkes af ændringen.

Stk. 2. Ændringer af registrerede varemærker indføres i registret og offentliggøres.

Stk. 3. Endvidere kan der efter anmodning fra indehaveren foretages uvæsentlige ændringer af et ansøgt varemærke.

Brugspligt

§ 25. Har indehaveren af et registreret varemærke ikke inden 5 år fra registreringsprocedurens afslutning gjort reel brug af varemærket her i landet for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, eller har brugen været ophørt uden afbrydelser i 5 år, kan registreringen ophæves, jf. § 28, medmindre der foreligger rimelig grund til, at brug ikke har fundet sted.

Stk. 2. Følgende betragtes ligeledes som brug i henhold til stk. 1:

- 1) Brug af varemærket i en form, der ikke væsentligt afviger fra den form, hvori det er registreret.
- 2) Anbringelse af varemærket her i landet på varer eller deres emballage udelukkende med eksport for øje.

Stk. 3. Brug af et varemærke, der finder sted med indehaverens samtykke, ligestilles med indehaverens brug af varemærket.

Registreringens varighed

§ 26. Den varemærkeret, der opnås ved registreringen, gælder fra den dag, ansøgningen i henhold til § 12 er indgivet, og varer i 10 år fra registreringsdagen.

Stk. 2. Registreringen kan fornys for 10 år ad gangen fra udløbet af den pågældende registreringsperiode.

Fornyelse

§ 27. Ansøgningen om fornyelse sker ved indbetaling af det fastsatte gebyr til Patent- og Varemærkestyrelsen tidligst 6 måneder før og senest 6 måneder efter registreringsperiodens udløb.

Stk. 2. Findes ansøgningen i orden, indføres fornyelsen i registret.

Stk. 3. Patent- og Varemærkestyrelsen opkræver fornyelsesgebyrer hos mærkeindehaveren eller dennes fuldmægtig, men er ikke ansvarlig for rettighedstab som følge af manglende opkrævning.

Stk. 4. Er ansøgningen ikke i overensstemmelse med de givne forskrifter, giver Patent- og Varemærkestyrelsen meddelelse herom og fastsætter en frist for ansøgeren til at udtale sig.

Stk. 5. Ved fristens udløb tager styrelsen stilling til ansøgningen, medmindre ansøgeren får adgang til at udtale sig på ny.

Kapitel 3

Registreringens ophør

§ 28. Er et varemærke registreret i strid med bestemmelserne i denne lov, kan registreringen ophæves, jf. dog §§ 8 og 9. Er registreringshindringen manglende særpræg og lignende, jf. § 13, skal der ved bedømmelsen også tages hensyn til den brug, der er sket efter registreringen, jf. § 13, stk. 3.

Stk. 2. En registrering kan ligeledes ophæves, hvis

- 1) varemærket ikke er brugt i overensstemmelse med § 25,
- 2) varemærket som følge af indehaverens virksomhed eller passivitet er blevet til en almindelig betegnelse inden for branchen for den vare eller tjenesteydelse, som varemærket er registreret for, eller
- 3) varemærket som følge af den brug, der af indehaveren eller med dennes samtykke gøres af varemærket for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, er egnet til at vildlede, især med hensyn til varernes eller tjenesteydernes art, beskaffenhed eller geografiske oprindelse.

Stk. 3. Krav om ophævelse af et varemærke efter stk. 2, nr. 1, kan ikke gøres gældende, hvis reel brug af varemærket påbegyndes eller genoptages i tiden mellem udløbet af 5-årsperioden og tidspunktet for indgivelse af begæring om ophævelse. Påbegyndelse eller genoptagelse af brugen inden for de sidste 3 måneder forud for indgivelse af begæring om ophævelse tages imidlertid ikke i betragtning, såfremt forbedelserne til påbegyndelse eller genoptagelse af brugen først indledes, når indehaveren har fået kendskab til, at der eventuelt vil blive indgivet begæring om ophævelse.

Stk. 4. Hvis ophævelsesgrunden kun vedrører en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke mærket er registreret, skal registreringen kun ophæves for disses vedkommende.

Stk. 5. Hvis ophævelsesgrunden er et ældre kolliderende mærke, kan krav om ophævelse kun gøres gældende, hvis den, der har krævet registreringen ophævet, på den anden parts begæring kan godtgøre, at det ældre mærke har været brugt i overensstemmelse med § 25. Hvis et ældre registreret varemærke kun er blevet anvendt for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, anses det kun registreret for denne del af varerne eller tjenesteydelserne. Enhver af parterne kan til enhver tid anlægge sag mod den anden part om spørgsmål, der er rejst i sagen, hvad enten

Patent- og Varemærkestyrelsen har truffet afgørelse i sagen eller ej.

Ophævelse ved dom

§ 29. Ophævelse af en registrering i henhold til § 28 sker ved dom, jf. dog § 30. Sagen anlægges mod indehaveren, og den kan anlægges af enhver, der har retlig interesse deri. Sag efter bestemmelserne i § 13 og § 14, nr. 1-3 kan også anlægges af Patent- og Varemærkestyrelsen.

Administrativ ophævelse

§ 30. Efter registreringsprocedurens afslutning kan enhver over for Patent- og Varemærkestyrelsen begære en varemærkeregistriering ophævet, hvis betingelserne for ophævelse i § 28 er opfyldt. Med begæringen skal følge et gebyr.

Stk. 2. Hvis en sag ved domstolene vedrørende en varemærkeregistriering ikke er endeligt afgjort, kan der ikke fremsættes en begæring efter stk. 1 vedrørende den pågældende registrering.

Stk. 3. Rejses sag ved domstolene om en varemærkeregistriering, inden der er truffet endelig afgørelse om en begæring efter stk. 1 vedrørende registreringen, skal Patent- og Varemærkestyrelsen stille behandlingen af begæringen i bero, indtil sagen er endeligt afgjort, medmindre begæringen er fremsat af indehaveren af varemærkeregistrieringen.

Stk. 4. Indehaveren af den registrerede ret skal underrettes om begæringen og have adgang til at udtale sig.

Stk. 5. Ophæves registreringer helt eller delvis, offentliggøres afgørelsen herom, når den er blevet endelig.

Stk. 6. Patent- og Varemærkestyrelsens afgørelse kan indbringes for Patentankenævnet og domstolene i overensstemmelse med § 46. Enhver af parterne kan dog til enhver tid anlægge sag mod den anden part om spørgsmål, der er rejst i sagen, hvad enten Patent- og Varemærkestyrelsen har truffet afgørelse i sagen eller ej.

§ 31. Foreligger der begrundet tvivl om, at der findes en mærkeindehaver, eller er dennes adresse ukendt, kan enhver med retlig interesse deri begære varemærket slettet af registret.

Stk. 2. Inden udslettelse kan ske, skal Patent- og Varemærkestyrelsen anmode indehaveren om at give sig til kende inden en frist fastsat af Patent- og Varemærkestyrelsen. Meddelelse om frist gives ved anbefalet brev eller på lignende betryggende måde. Hvis indehaverens adresse ikke kendes, meddeles fristen ved offentlig bekendtgørelse. Har indehaveren herefter ikke givet sig til kende, slettes varemærket af registret.

Annulation

§ 32. Hvis en registrering af et varemærke, en fornyelse af en varemærkeregistriering eller en notering af ændring i registret er sket ved en åbenbar fejlkspedition, kan Patent- og Varemærkestyrelsen indtil 3 måneder fra registreringsdatoen eller noteringsdatoen annullere registreringen, fornyelsen eller noteringen.

Udslettelse

§ 33. Udslettelse af registret sker,

- 1) når registreringen ikke fornys,
- 2) når mærkeindehaveren begærer varemærket udslettet,
- 3) hvis registreringen erklæres ugyldig i medfør af § 23, eller
- 4) hvis der træffes beslutning eller afsiges dom om ophævelse i medfør af §§ 29, 30 eller 31.

§ 34. Af enhver dom, der vedrører en varemærke registrering eller en varemærkeansøgning, skal vedkommende domstol sende Patent- og Varemærkestyrelsen en udskrift.

Kapitel 4

Særlige bestemmelser om registrering af udenlandske varemærker

Hjemlandsregistrering

§ 35. En ansøger, der ikke driver virksomhed her i landet, og som ikke er hjemmehørende i en stat, der har tiltrådt Pariskonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret eller som er medlem af Verdenshandelsorganisationen (WTO), skal dokumentere, at et tilsvarende mærke er registreret for den pågældende i hjemlandet for de varer eller tjenesteydelser, som ansøgningen omfatter.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan under forudsætning af gensidighed bestemme, at stk. 1 ikke finder anvendelse.

§ 36. Erhvervsministeren kan under forudsætning af gensidighed bestemme, at varemærker, som ellers ikke ville kunne registreres her i landet, men som er registreret i en fremmed stat, kan registreres her, således som de er registreret i den fremmede stat. En sådan registrering gælder ikke i videre omfang end i den fremmede stat.

Fuldmægtig

§ 37. Patent- og Varemærkestyrelsen kan opfordre varemærkeindehaver til at udpege en i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) bosat fuldmægtig, som på dennes vegne kan modtage søgsmål og alle forekommende meddelelser vedrørende varemærket med bindende virkning for indehaveren. Fuldmægtigens navn og adresse skal indføres i varemærke registret.

Kapitel 5

Overdragelse og licens m.v.

§ 38. Retten til et varemærke kan overdrages i eller uden forbindelse med den virksomhed, hvor det benyttes.

Stk. 2. Overdrager nogen sin virksomhed, går retten til virksomhedens varemærker over til erhververen, medmindre andet er eller må anses for at være aftalt.

§ 39. Overdragelse af retten til et registreret varemærke skal på begæring noteres i varemærke registret.

Stk. 2. Indtil overdragelsen er meddelt Patent- og Varemærkestyrelsen, anses indehaveren af varemærket at være den, der senest er noteret i registret.

Licens

§ 40. Der kan gives licens til et varemærke for alle eller en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, samt for hele landet eller en del af dette. Licensen kan være en eksklusiv licens eller en simpel licens.

Stk. 2. Licensen skal på indehaverens eller licenstagernes begæring noteres i varemærke registret. Ligeledes noteres det i registret, når det senere godtgøres, at licensen er ophørt.

Stk. 3. Indehaveren af et varemærke kan gøre de rettigheder, der er knyttet til varemærket, gældende over for en licenstag, der overtræder en af bestemmelserne i licensaftalen med hensyn til licensens gyldighedsperiode, den udformning, hvori varemærket må anvendes i henhold til registreringen, arten af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke licensen er indrømmet, det geografiske område, inden for hvilket varerne må forsynes med varemærket, eller kvaliteten af de af licenstageren fremstillede varer eller præsterede tjenesteydelser.

Pant og udlæg

§ 41. Er retten til et registreret varemærke blevet pantsat, eller er der foretaget udlæg deri, skal Patent- og Varemærkestyrelsen på indehaverens, panthaverens eller rekvirentens begæring notere dette i varemærke registret.

Kapitel 6

Bestemmelser vedrørende retsbeskyttelsen

§ 42. Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt krænker en varemærkeret, der er stiftet ved registrering, ved brug eller i henhold til Rådets forordning om EF-varemærker.

Stk. 2. Er overtrædelsen begået forsætligt og under skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 299 b. Skærpende omstændigheder anses navnlig at foreligge, hvis der ved overtrædelsen tilsigtes en betydelig og åbenbart retsstridig vinding.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. Overtrædelser, som omfattes af stk. 1, påtales kun efter den forurettedes begæring, medmindre almene hensyn kræver påtale.

§ 43. Den, som forsætligt eller uagtsomt krænker en andens varemærkeret, skal betale

- 1) et rimeligt vederlag til den forurettede for udnyttelsen og
- 2) en erstatning til den forurettede for den yderligere skade, som overtrædelsen har medført.

Stk. 2. Ved fastsættelse af erstatning efter stk. 1, nr. 2, skal der tages hensyn til bl.a. den forurettedes tabte fortjeneste og krænkerens uberettigede fortjeneste.

Stk. 3. I sager, der omfattes af stk. 1, kan der derudover fastsættes en godtgørelse til den forurettede for ikkeøkonomisk skade.

Stk. 4. Er varemærkeretten stiftet ved registrering, finder reglerne i stk. 1 også anvendelse for tiden mellem ansøgningens indlevering og mærkets registrering, dersom krænkeren vidste eller burde vide, at ansøgningen var indleveret.

§ 43 a. ³⁾ Sø- og Handelsretten er EF-varemærkedomstol i første instans, og Højesteret er EF-varemærkedomstol i anden instans i henhold til EF-varemærkeforordningens art. 91.

§ 43 b. ⁴⁾ Midlertidige afgørelser om forbud eller påbud i henhold til EF-varemærkeforordningens art. 99, stk. 1, meddeles af byretten eller Sø- og Handelsretten.

Stk. 2. Bestemmelserne i retsplejelovens kap. 40 og 57 finder tilsvarende anvendelse.

§ 43 c. ⁵⁾ Midlertidige afgørelser om forbud eller påbud, der skal have virkning på enhver medlemsstats område, jf. EF-varemærkeforordningens art. 99, stk. 2, meddeles af Sø- og Handelsretten.

Stk. 2. Sø- og Handelsrettens afgørelser i medfør af stk. 1 kan kæres til Østre Landsret.

Stk. 3. Bestemmelserne i retsplejelovens kap. 40 og 57 finder i øvrigt tilsvarende anvendelse. Fogedretten yder efter anmodning Sø- og Handelsretten bistand til varetagelsen af de opgaver, der er nævnt i retsplejelovens § 641.

§ 43 d. ⁶⁾ Midlertidige afgørelser om forbud eller påbud, der både vedrører et nationalt varemærke og et EF-varemærke, meddeles af Sø- og Handelsretten, hvis den midlertidige afgørelse vedrørende EF-varemærket skal have virkning på enhver medlemsstats område, jf. EF-varemærkeforordningens art. 99, stk. 2. § 43 c, stk. 2-3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 44. Med henblik på at forebygge yderligere krænkelser af varemærkeretten kan retten efter påstand ved dom bl.a. bestemme, at en vare, som krænker en varemærkeret, skal

- 1) tilbagekaldes fra handelen,
- 2) endeligt fjernes fra handelen,
- 3) tilintetgøres,
- 4) udleveres til den forurettede eller
- 5) at de ulovligt anbragte varemærker skal fjernes.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på materialer, redskaber el.lign., der primært har været anvendt til ulovlig fremstilling af de krænkende varer.

Stk. 3. Foranstaltningerne efter stk. 1 skal gennemføres uden godtgørelse til krænkeren og berører ikke en mulig erstatning til den forurettede. Foranstaltningerne skal gennemføres for krænkerens regning, medmindre særlige grunde taler herimod.

Stk. 4. Ved en dom om foranstaltninger efter stk. 1 skal retten tage hensyn til forholdet mellem krænkelsernes omfang, de beordrede foranstaltninger og tredjemands interesser.

§ 44 a. I en dom, hvorved nogen dømmes efter §§ 43 eller 44, kan retten på begæring bestemme, at dommen skal offentliggøres i sin helhed eller i uddrag.

Stk. 2. Pligten til offentliggørelsen påhviler krænkeren. Offentliggørelsen skal ske for krænkerens regning og på en

så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges.

§ 45. Hvis der er givet licens til brug af et varemærke, anses såvel licensgiver som licenstagere som påtaleberettiget i sager om krænkelser af varemærkeretten, hvis intet andet er aftalt.

Stk. 2. En licenstagere, som vil anlægge sag, skal underrette licensgiveren herom.

§ 45 a. Hvis told- og skatteforvaltningen får en formodning om krænkelser omfattet af § 42, kan oplysninger herom videregives til rettighedshaver.

Kapitel 6 A

Særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering

§ 45 b. ⁷⁾ Patent- og Varemærkestyrelsens opgaver vedrørende håndhævelse af varemærkerettigheder og bekæmpelse af piratkopiering varetages af en særlig enhed, hvor forbrugere, virksomheder og myndigheder kan henvende sig og modtage information og vejledning.

Stk. 2. I konkrete sager om piratkopiering vejleder enheden forbrugere og små og mellemstore virksomheder. Enheden kan efter anmodning og mod betaling af et gebyr afgive en skriftlig vejledende udtalelse.

Stk. 3. Enheden bistår politiet og anklagemyndigheden i deres indsats mod piratkopiering.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om enhedens opgaver og organisering m.v.

Kapitel 7

Forskellige bestemmelser

§ 46. Patent- og Varemærkestyrelsens afgørelser efter denne lov kan indbringes for Patentankenævnet (Ankenævnet for Patenter og Varemærker) senest 2 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Inden samme frist skal gebyr for klagebehandlingen betales. Sker dette ikke, skal klagen afvises. Indbringelse for Patentankenævnet har opsættende virkning.

Stk. 2. Ankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 3. Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Patent- og Varemærkestyrelsen, som kan påklages til ankenævnet, kan ikke indbringes for domstolene, før ankenævnets afgørelse foreligger. Søgsmål til prøvelse af ankenævnets afgørelser skal anlægges inden 2 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Søgsmålet har opsættende virkning.

§ 47. Patent- og Varemærkestyrelsen kan efter anmodning påtage sig at løse særlige opgaver, der vedrører varemærker og varemærkeret.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter regler om betalingen herfor samt om betalingen af gebyr for rykkerskrivelser ved for sen betaling.

Stk. 3. Lov om offentlighed i forvaltningen gælder, bortset fra § 8, ikke for de opgaver, der er nævnt i stk. 1.

§ 48. Erhvervsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om varemærkeansøgninger og deres behandling. Det kan herunder bestemmes, i hvilket omfang Patent- og Varemærkestyrelsen af egen drift skal påse, om betingelserne for registrering af varemærket er til stede. Erhvervsministeren fastsætter endvidere bestemmelser om deling af ansøgninger og registreringer, om behandling af indsigelser og administrativ ophævelse, om påberåbelse af fortrinsrettigheder, jf. §§ 18 og 19, om registrering og udslettelse af varemærker og om ekspeditioner, underretninger, udskrifter af registret m.v.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om registrets indretning og førelse, om hvilke oplysninger, der kan indføres i registret, og om offentliggørelse af registreringer m.v.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om betaling for særlige ekspeditioner, publikationer, udskrifter, kurser m.v.

Stk. 4. Erhvervsministeren fastsætter de bestemmelser, der er nødvendige for anvendelsen af Forordningen om EF-varemærker, herunder bestemmelser om EF-varemærkeansøgningers og -registreringers overgang til nationale ansøgninger, om ekspeditioner, underretninger m.v.

Stk. 5. For deling af ansøgninger og registreringer samt for underretning betales et gebyr. For behandling af sager vedrørende EF-varemærke betales et gebyr.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler til bestemmelse af, hvilke dage, der betragtes som lukkedage for Patent- og Varemærkestyrelsen.

§ 49. Henlægger erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til Patent- og Varemærkestyrelsen, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Kapitel 8

International varemærkeregistrering

§ 50. Ved en international varemærkeregistrering forstås en registrering i henhold til den i Madrid den 14. april 1891 vedtagne overenskomst vedrørende international registrering af varemærker med senere revisioner (Madrid-Arrangementet) eller i henhold til den i Madrid den 27. juni 1989 vedtagne protokol til Madrid-Arrangementet (Protokollen).

Virkningerne af en international registrering

§ 51. Fra registreringsdatoen eller fra datoen for en efterfølgende designering har en international varemærkeregistrering, hvori Danmark er designeret, samme retsvirkning, som hvis mærket var registreret i Danmark.

Afslag

§ 52. Patent- og Varemærkestyrelsen kan inden for den frist, der er fastsat i Madrid-Arrangementet eller Protokollen, meddele det Internationale Bureau helt eller delvist afslag på mærkets gyldighed i Danmark, hvis mærket ikke opfylder registreringsbetingelserne efter denne lov, eller hvis der fremsættes indsigelse.

Bortfald og videreførelse i dansk ret

§ 53. Hvis den internationale varemærkeregistrering mister sin gyldighed, bortfalder dens gyldighed ligeledes i Danmark fra tidspunktet for bortfald af den internationale registrering.

Stk. 2. Slettes den internationale registrering efter Protokollen efter anmodning fra den oprindelige registreringsmyndighed eller som følge af, at en kontraherende part udtræder af Protokollen, kan indehaveren indgive en dansk varemærkeansøgning med samme virkning, som hvis ansøgningen var indleveret på indleveringsdatoen for den internationale registrering eller datoen for en efterfølgende designering, forudsat at

- 1) ansøgningen indgives senest 3 måneder efter udslettelsesdatoen,
- 2) ansøgningen ikke omfatter andre varer eller tjenesteydelser end den internationale varemærkeregistrering og
- 3) ansøgningen i øvrigt opfylder kravene til en dansk varemærkeansøgning, og ansøgeren betaler de foreskrevne gebyrer.

Forbud mod dobbeltbeskyttelse

§ 54. I de tilfælde, hvor et i Danmark registreret varemærke tillige på mærkeindehaverens foranledning er genstand for en international varemærkeregistrering, skal den internationale varemærkeregistrering træde i stedet for den danske registrering, hvis

- 1) Danmark er designeret enten oprindeligt eller senere,
- 2) de varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af den danske registrering, også er omfattet af den internationale registrering, og
- 3) Danmark er designeret senere end ansøgningsdatoen for den danske registrering.

Stk. 2. Patent- og Varemærkestyrelsen skal på forlangende notere i sit register, at der foreligger en international varemærkeregistrering.

Ansøgning om international varemærkeregistrering på basis af ansøgning eller registrering i Danmark

§ 55. En international varemærkeansøgning kan indleveres af danske statsborgere samt fysiske eller juridiske personer, som er bosat i Danmark eller er indehavere af en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i Danmark.

§ 56. Internationale varemærkeansøgninger på basis af en ansøgning eller registrering i Danmark indleveres til Patent- og Varemærkestyrelsen i overensstemmelse med de bestemmelser, der fastsættes af erhvervsministeren, jf. § 60.

§ 57. En international ansøgning kan kun omfatte de varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af den danske ansøgning eller registrering.

§ 58. Ved indlevering af en international varemærkeansøgning kan der påberåbes prioritet i overensstemmelse med Pariserkonventionen.

Fornyelse m.v.

§ 59. Om fornyelse gælder de regler, der er fastsat i Madrid-Arrangementet og Protokollen.

§ 60. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler til gennemførelse af bestemmelserne i dette kapitel. Der kan herunder fastsættes særlige regler om offentliggørelse af de internationalt registrerede varemærker, jf. § 51, og om fremsættelse af indsigelser herimod, jf. § 52.

Stk. 2. For behandling af sager vedrørende international varemærkeregistrering betales et gebyr.

Kapitel 8 A

Gebyrer

§ 60 a. For ansøgning om registrering af varemærke betales et gebyr på 2.350 kr., jf. § 12, stk. 2. Der betales endvidere et tillægsgebyr på 600 kr. for hver klasse i henhold til Nicearrangementet af 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser (Niceklassifikationen), der overstiger de første tre klasser.

Stk. 2. For en EF-varemærkeansøgnings eller -registrerings overgang til national ansøgning, jf. § 48, stk. 5, betales gebyrer som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. For ansøgning om dansk varemærkeregistrering på grundlag af en udsløttet international varemærkeregistrering, jf. § 53, stk. 2, nr. 3, betales 1.500 kr.

Stk. 4. Gebyr for designering af Danmark i en international varemærkeregistrering i henhold til artikel 7, stk. 1, i Protokollen af 27. juni 1989 til Madrid-Arrangementet om den internationale registrering af varemærker (»Madrid-Protokollen (1989)«), opgøres som nævnt i stk. 1.

§ 60 b. For fornyelse af en varemærkeregistrering betales et gebyr på 2.350 kr., jf. § 27, stk. 1. Der betales endvidere et tillægsgebyr på 600 kr. for hver klasse i henhold til Niceklassifikationen, der overstiger de første tre klasser.

Stk. 2. Gebyrer i henhold til stk. 1, der betales efter registreringsperiodens udløb og indtil 6 måneder derefter, forhøjes med 20 pct.

Stk. 3. Gebyr i henhold til Madridprotokollens artikel 8, stk. 7, for fornyelse af designering af Danmark i en international varemærkeregistrering fastsættes som nævnt i stk. 1.

§ 60 c. For fremsættelse af indsigelse mod en dansk eller international varemærkeregistrerings gyldighed betales 2.500 kr., jf. § 23, stk. 1, og § 60.

Stk. 2. For begæring om administrativ ophævelse af en dansk eller international varemærkeregistrering betales 2.500 kr., jf. § 30, stk. 1, og § 60.

Stk. 3. For indsigelse, jf. stk. 1, eller begæring om administrativ ophævelse, jf. stk. 2, der udelukkende er fremsat under henvisning til, at registreringen er sket i strid med § 14, nr. 1 eller nr. 3, betales ikke gebyr.

§ 60 d. For anmodning om deling af en varemærkeansøgning eller -registrering betales for hver ansøgning eller registrering, der ønskes udskilt, 2.000 kr., jf. § 48, stk. 5.

Stk. 2. For underretning af indehaveren af en dansk varemærkerettighed eller af en international varemærkerettighed

med gyldighed i Danmark betales et gebyr på 1.000 kr. pr. år, jf. § 48, stk. 5.

Stk. 3. ⁸⁾ For en skriftlig vejledende udtalelse i henhold til § 45 b, stk. 2, betales 1.500 kr.

§ 60 e. For Patent- og Varemærkestyrelsens ekspedition i sager vedrørende ansøgning om EF-varemærke betales 200 kr., jf. § 48, stk. 5.

Stk. 2. For Patent- og Varemærkestyrelsens ekspedition i sager vedrørende ansøgning om international varemærkeregistrering betales 500 kr., jf. § 60, stk. 2.

Stk. 3. For Patent- og Varemærkestyrelsens ekspedition i sager vedrørende efterfølgende designering i internationale varemærkeregistreringer betales 300 kr., jf. § 60, stk. 2.

§ 60 f. Gebyrer indbetalt i henhold til §§ 60 a-60 e tilbagebetales ikke, når betalingen er foretaget rettidigt.

Stk. 2. Gebyrer, der ikke er betalt i rette tid, eller som ved fristens udløb er betalt med utilstrækkeligt beløb med den følge, at betalingen ikke kan godkendes, tilbagebetales.

Stk. 3. Afviser Patent- og Varemærkestyrelsen den behandling, der er betalt for, vil der ske tilbagebetaling af gebyrer indbetalt i forbindelse med behandlingen.

Stk. 4. Gebyrer indbetalt i forbindelse med fremsættelse af en indsigelse mod eller begæring om ophævelse af en varemærkeregistrering, tilbagebetales med halvdelen af det indbetalte beløb i de tilfælde, hvor behandlingen af begæringen om indsigelse eller ophævelse bliver suspenderet, og varemærkeregistreringen bliver ophævet.

§ 60 g. Gebyrerne anført i §§ 60 a-60 e er angivet i 2011-niveau.

Stk. 2. Patent- og Varemærkestyrelsen kan regulere beløbene anført i §§ 60 a-60 e i overensstemmelse med den generelle pris- og lønudvikling, der anvendes på finansloven. Patent- og Varemærkestyrelsen offentliggør de gældende gebyrer i en prisliste.

§ 60 h. ⁹⁾ Patent- og Varemærkestyrelsen kan overføre indtægter fra gebyrer, der er opkrævet i medfør af denne lov, til dækning af omkostninger forbundet med Patent- og Varemærkestyrelsens administration af andre områder under styrelsens ressortområde, hvor der opkræves gebyrer.

Kapitel 9

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 61. Loven træder i kraft den 1. januar 1992, og samtidig ophæves varemærkeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 249 af 17. april 1989.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. For varemærker, der er registreret før den 31. december 1991, påbegyndes 5-årsperioden efter § 25 først den 1. januar 1992.

Stk. 4. ¹⁰⁾ Bestemmelserne i kapitel 8 sættes i kraft helt eller delvist ved bekendtgørelse udstedt af erhvervsministeren.

§ 62. Ansøgninger, der ved lovens ikrafttræden ikke er bekendtgjort i overensstemmelse med de hidtidige bestemmelser, behandles efter bestemmelserne i denne lov.

§ 63. ¹¹⁾ Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 1548 af 13. december 2016 (Styrket indsats mod piratkopiering ved etablering af en særlig enhed om hånd-

hævelse og piratkopiering samt overførsel af gebyrindtægter)¹²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 7

Loven træder i kraft den 1. januar 2017.

Erhvervsministeriet, den 26. februar 2017

BRIAN MIKKELSEN

/ Jesper Kongstad

-
- 2) Denne lovbekendtgørelse indeholder bemærkninger om ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser, der er vedtaget i folketingsåret 2016/2017. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser for tidligere vedtagne ændringer af varemærkeloven findes i lovbekendtgørelse nr. 192 af 1. marts 2016. De nedenfor angivne ændringer som følge af lov nr. 1548 af 13. december 2016 om ændring af varemærkeloven og forskellige andre love gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.
 - 3) Forordningen om EF-varemærker blev ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2424 af 16. december 2015. Betegnelsen EF-varemærke er i den forbindelse blevet ændret til betegnelsen EU-varemærke. I denne lovbekendtgørelse er terminologien og konkrete artikelhenvisninger ikke blevet opdateret i forhold til den ændrede forordning.
 - 4) Forordningen om EF-varemærker blev ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2424 af 16. december 2015. Betegnelsen EF-varemærke er i den forbindelse blevet ændret til betegnelsen EU-varemærke. I denne lovbekendtgørelse er terminologien og konkrete artikelhenvisninger ikke blevet opdateret i forhold til den ændrede forordning.
 - 5) Forordningen om EF-varemærker blev ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2424 af 16. december 2015. Betegnelsen EF-varemærke er i den forbindelse blevet ændret til betegnelsen EU-varemærke. I denne lovbekendtgørelse er terminologien og konkrete artikelhenvisninger ikke blevet opdateret i forhold til den ændrede forordning.
 - 6) Forordningen om EF-varemærker blev ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2424 af 16. december 2015. Betegnelsen EF-varemærke er i den forbindelse blevet ændret til betegnelsen EU-varemærke. I denne lovbekendtgørelse er terminologien og konkrete artikelhenvisninger ikke blevet opdateret i forhold til den ændrede forordning.
 - 7) § 45 b blev indsat ved lov nr. 1548 af 13. december 2016, der trådte i kraft den 1. januar 2017.
 - 8) § 60 d, stk. 3, blev indsat ved lov nr. 1548 af 13. december 2016, der trådte i kraft den 1. januar 2017.
 - 9) § 60 h blev indsat ved lov nr. 1548 af 13. december 2016, der trådte i kraft den 1. januar 2017.
 - 10) Kapitel 8 trådte i kraft den 1. april 1996 ved bekendtgørelse nr. 131 af 15. marts 1996.
 - 11) Varemærkelov nr. 341 af 6. juni 1991 blev sat i kraft for Grønland den 1. januar 1992 ved kongelig anordning nr. 856 af 16. december 1991 og for Færøerne den 1. juni 1994 ved kongelig anordning nr. 331 af 4. maj 1994. En række senere ændringer af varemærkeloven blev sat i kraft for Grønland den 1. juli 2010 ved kongelig anordning nr. 655 af 11. juni 2010 og den 1. februar 2013 ved kongelig anordning nr. 48 af 18. januar 2013. Lovens kapitel 8 blev sat i kraft for Grønland den 11. januar 2011 ved bekendtgørelse nr. 1327 af 3. december 2010. En række senere ændringer af varemærkeloven blev sat i kraft for Færøerne den 2. maj 2015 ved kongelig anordning nr. 483 af 20. april 2015. Lovens kapitel 8 blev sat i kraft for Færøerne den 13. april 2016 ved bekendtgørelse nr. 143 af 25. februar 2016.
 - 12) Lovændringen vedrører § 45 b, § 60 d, stk. 3, og § 60 h.